

Szamoráj

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 51-52. szám, 2024. december 19.

Pál úr bal karja megrándult. Nem feltűnően, a szomszédos asztaloknál hangoskodó többiek mit sem vesznek észre ebből, talán mert Pál úr karja vézna, elveszik a kabátka ujjában, amelyet egy ideje komoly kinézeti megfontolásból hord. Nyilván az idegesség. A kistitkár, a nagytitkár, a lótifuti helyettese meg csak áll előtte, és némi türelmetlenséggel várja a választ. Mondja meg neki, hogy megyek, nyögi ki végül a vézna karú ember. Megyek mindjárt. De ne sokat vároztassa, szűri a fogai közül gonoszán a kistitkár, ügyelve rá, hogy Pál úr még véletlenül se értse félre őt, merthogy utálja, és nehezebbre esett lehozni még ezt az üzenetet is, onnan fentről. A rángás a bal karban jogos volt, és még csak szívinfarktusra sem kell gyanakodnunk. Pál úr egyszerűen összeszarta magát.